

#Lanotfciadelasetmana | 14-09-2022

Elisabet II: una reina de rècords

La causa principal del fet que s'hagi parlat tant de la mort d'Elisabet II és que el seu regnat comprèn un llarg període de la història contemporània. Es considera que el seu final representa el tancament d'una època en què la humanitat ha viscut un gran nombre de canvis, com es pot veure en les activitats que proposem.

- 1** La fotografia d'Elisabet II jove és en blanc i negre perquè en aquell moment, encara que ja existia, la fotografia en color no es considerava de prou qualitat com per fer-la servir en un retrat oficial. Entre molts altres avenços tecnològics, podem comptar tota la tecnologia astronàutica (viatges espacials, satèl·lits artificials, etc.), les tecnologies de la informació i la comunicació (Internet, retransmissions de televisió intercontinentals, xarxes socials, etc.), la nanotecnologia, la biomedicina, l'ús universal dels plàstics, i molts d'altres.
- 2** Entre molts altres rècords, també ha estat la monarca que ha conegut el nombre més gran de papes de Roma o de presidents dels Estats Units (i de molts altres estats), la que ha visitat més països (més de cent) i la que ha aparegut retratada en més monedes i bitllets diferents. Destaca que va ser la cap d'estat de la més gran proporció d'habitants del planeta, ja que va regnar sobre 2.600 milions d'habitants, el que representava gairebé una tercera part dels éssers humans del món.
- 3** Elisabet II representava el punt d'unió de la Commonwealth. Entre els principis que van fer possible el manteniment de la unió que representava la Commonwealth hi havia el fet de compartir la llengua anglesa i la voluntat de repartir la riquesa que generava l'imperi. A poc a poc, però, els lligams dels diferents estats amb el Regne Unit es van afeblir, fins al punt que alguns d'aquests estats han decidit sortir de l'organització.
- 4** A Europa es mantenen encara deu estats amb un tipus o altre de monarquia hereditària: Regne Unit, Espanya, Països Baixos, Bèlgica, Suècia, Noruega, Dinamarca, Luxemburg, Mònaco i Liechtenstein. En un cert sentit, també es podrien considerar règims de tipus monàrquic els del Vaticà i Andorra, encara que el papa i els coprínceps del país dels Pirineus no són dignitats o títols hereditaris.